

Η Αγία οσιομάρτυς Παρασκευή

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η αγιωσύνη είναι μαρτυρία Ιησού Χριστού. Οι άγιοι δηλαδή, με το βίο τους και με το θάνατο τους, μιμούνται, μαρτυρούν και επιβεβαιώνουν το θείο πρόσωπο και το απολυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού, που είναι η διδασκαλία του, τα θαύματά του, το Πάθος και η Ανάστασή του. Αύτη η μαρτυρία, καθώς γράφει ο Απόστολος, γίνεται «είτε διά ζωής είτε διά θανάτου». Το ίδιο δηλαδή μάρτυρες είναι και εκείνοι που «ξίφει τελειούνται» και εκείνοι που «εν ειρήνη τελειούνται». Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός την μαρτυρία των οσίων ασκητών την ονομάζει «χρονιώτερον και επιπονώτερον μαρτύρων». Αυτό, παράλληλα προς το μαρτύριο του αίματος, είναι το μαρτύριο της συνειδήσεως.

Αλλά στη χορεία των Αγίων της Εκκλησίας είναι πολλοί όχι μόνο όσιοι ασκητές, αλλά και καλλίνικοι μάρτυρες. Αυτοί είναι και λέγονται οσιομάρτυρες. Και τέτοια είναι η αγία οσιομάρτυς Παρασκευή, της όποιας σήμερα η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη. Η αγία Παρασκευή ήταν από τα περίχωρα της Ρώμης, στα χρόνια του αυτοκράτορα Αντωνίνου, δηλαδή στα 138 έως 161. Ο πατέρας της λεγότανε Αγάθων και η μητέρα της Πολιτεία, ήσαν δε και οι δύο ευσεβείς χριστιανοί. Αλλά δεν είχαν παιδιά, γι' αυτό και προσεύχονταν και παρακαλούσαν το Θεό να τους δώσει ένα παιδί. Ο Θεός άκουσε την προσευχή των ευσεβών γονέων και γέννησαν ένα κορίτσι. Ήμερα Παρασκευή γεννήθηκε το παιδί και

Παρασκευή το είπαν.

Με την προσευχή των γονέων της γεννήθηκε η Παρασκευή και με την προσευχή και τη θεοσέβεια τους ανατράφηκε. Όταν ήλθε σε ηλικία, η Παρασκευή ήταν μια ωραιότατη νέα, πίστευε όμως πως η αληθινή ομορφιά της χριστιανής γυναίκας είναι «ο κρυπτός της καρδιάς άνθρωπος», όπως διάβαζε στην πρώτη επιστολή του αποστόλου Πέτρου. Όταν πέθαναν οι γονείς της, η Παρασκευή μοίρασε την περιουσία της και αφιέρωσε τον εαυτό της στο έργο της ιεραποστολής. Οι Εβραίοι τότε την κατηγόρησαν ότι κηρύττει το Χριστό και ότι προσελκύει πολλούς στην Εκκλησία. Οι Εβραίοι πάντα στάθηκαν και μέχρι σήμερα είναι οι πρώτοι εχθροί της Εκκλησίας· δεν μπόρεσαν ακόμα να καταλάβουν ότι πλανήθηκαν στο πρόσωπο του Μεσσία.

Ο ίδιος ο αυτοκράτορας θέλησε να ανακρίνει την αγία Παρασκευή. Βλέποντας την ωραιότητά της και τη σύνεση, της είπε· «Αν θυσιάσεις στους θεούς, θα κερδίσεις πολλά· αλλιώς θα βασανισθεις». Εκείνη σεμνά και σταθερά του απάντησε- «Δεν θα αρνηθώ ποτέ το Χριστό. Οι θεοί σας είναι είδωλα. Ένας είναι ο αληθινός Θεός, εκείνος που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη». Όταν οι ισχυροί βλέπουν την αδυναμία τους να μεταπείσουν τους ομολογητές, τότε χρησιμοποιούν τη βία κι αρχίζουν τα βασανιστήρια. Φόρεσαν λοιπόν στην κεφαλή της Αγίας πυρωμένη σιδερένια περικεφαλαία, αλλά δεν έπαθε τίποτε. Την έρριξαν σε βρασμένη πίσσα, αλλά και πάλι δεν έπαθε κακό. Κάποιες σταγόνες πίσσας έπεσαν στα μάτια του βασιλιά και τον τύφλωσαν, αλλά η αγία Παρασκευή τον θεράπευσε.

Ο Αντωνίνος ή Μάρκος Αυρήλιος, καθώς μαρτυρεί και η ιστορία, ήταν κατά τα άλλα αγαθός άνθρωπος, γι' αυτό, όταν είδε το θαύμα, αφήκεν ελεύθερη την Αγία. Έφυγε λοιπόν η Παρασκευή σε άλλη πόλη κι εκεί συνέχισε το ιεραποστολικό της έργο. Αλλά την συνέλαβαν κι εκεί και την οδήγησαν στο Διοικητή. Όταν εκείνος της πρότεινε να αρνηθεί την πίστη της, εκείνη έκαμε το σταυρό της και με θάρρος ομολόγησε το Χριστό. Έξω από την πόλη σε μια σπηλιά κρυβότανε ανήμερο θηρίο. Εκεί λοιπόν έρριξαν την αγία Παρασκευή, αλλ' όταν το θηρίο πήγε φυσομανώντας να πέσει επάνω της, εκείνη φύσηξε επάνω του και το θηρίο έμεινε νεκρό. Βλέποντας το θαύμα, ο Διοικητής και οι δήμιοι πίστεψαν, κι αφήκαν πάλι ελεύθερη την αγία Παρασκευή.

Ο Ιησούς Χριστός δεν παρέλειψε να πει για τους Αγίους, που στέλνει να κηρύξουν το Ευαγγέλιο και οι άνθρωποι τους διώκουν «από πόλεως εις πόλιν». Αυτό πραγματοποιήθηκε και στην αγία Παρασκευή. Σε άλλη πόλη που έφυγε κι εκεί την έπιασαν και πάλι την ανέκριναν και πάλι εκείνη με παρρησία ομολόγησε το Χριστό. Όταν είδαν πως δεν την έπειθαν για να αρνηθεί το Χριστό, την βασάνισαν πάλι και στο τέλος την αποκεφάλισαν. Στην ορθόδοξη εικονογραφία η αγία Παρασκευή,

όπως και ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, εικονίζεται να κρατάει σ' ένα πιάτο τη σφαγμένη κεφαλή της. Και σε μια του ομιλία ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει πως οι άγιοι Μάρτυρες έτσι πρεσβεύουν για μας στο Χριστό, κρατώντας στις παλάμες των τις σφαγμένες κεφαλές των. Αμήν.

Πηγή: + Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου, Εικόνες έμψυχοι, εκδ. Αποστ. Διακονίας, σ. 421-423.